

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11C/228/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614216355
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7614216355.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v právnej veci žalobcu: Q. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom Y., U. XX, právne zast. Advokátska kancelária Hovan, Hospudka s.r.o., Gorkého 8, Spišská Nová Ves, proti žalovanej: J. R., nar. XX.X.XXXX, bytom Y., I. XX, t.č. Š., H. X, XXXX O., právne zast. JUDr. Matejom Okálym, AK Hviezdoslavova 7, Spišská Nová Ves, o zaplatenie 6500,- Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.844,49 Eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 6500,- Eur počnúc od 28.5.2011 do 8.9.2014, zo sumy 6450,- Eur od 9.9.2014 do 27.10.2014, zo sumy 6400,- Eur od 28.10.2014 do 10.12.2014, zo sumy 6350,- Eur od 11.12.2014 do 30.12.2014, zo sumy 6300,- Eur od 31.12.2014 do 30.1.2015, zo sumy 6250,- Eur od 31.1.2015 do 13.2.2015, zo sumy 6190,- Eur od 14.2.2015 do 24.3.2015, zo sumy 6140,- Eur od 25.3.2015 do 30.4.2015, zo sumy 6090,- Eur od 1.5.2015 do 27.5.2015 a zo sumy 6040,- Eur od 28.5.2015 do zaplatenia a trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 390,- Eur a k rukám právneho zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia 1099,13 Eur a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Dňa 26.5.2014 podal žalobca na tunajší súd návrh, v ktorom žiadal, aby súd zaviazal žalovanú k úhrade sumy 6500,- Eur s 9,25%-tným ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy počnúc od 28.5.2011 do zaplatenia a trov konania. Uviedol, že žalovanej poskytol na základe zmluvy o pôžičke dňa 27.5.2009 sumu 6500,- Eur v hotovosti, s tým, že žalovaná sa zaviazala, že dlh splatí do 27.5.2011. Žalovaná záväzok vrátiť požičané finančné prostriedky nespĺnila a to napriek výzve zo dňa 6.5.2014, v ktorej ju vyzval na plnenie v dodatočnej lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy, preto podal túto žalobu.

V predmetnej veci vydal tunajší súd platobný rozkaz 11Ro/153/2014-12, zo dňa 25.6.2014, v ktorom zaviazal žalovanú k úhrade žalovanej sumy s príslušenstvom. Proti tomuto platobnému rozkazu však žalovaná podala v zákonnej lehote odpor, čím sa tento v celom rozsahu zrušil a súd nariadil v predmetnej veci pojednávanie.

Žalobca na podanom návrhu zotrval, konštatoval, že pôžičku žalovanej poskytol a o jej obdržaní žalovanou svedčí prehlásenie žalovanej zo dňa 27.5.2009. Podpis žalovanej bol úradne overený notárskym úradom JUDr. Ľubomíra Ondova.

Právny zástupca žalovanej na pojednávaní vo veci 11C185/2014 dňa 17.9.2014 uznal čiastočne čo do sumy 2655,51 Eur nárok žalobcu a obaja účastníci konania zhodne žiadali, aby súd v tejto časti rozhodol rozsudkom pre čiastočné uznanie záväzku.

Rozsudkom 11C 185/2014-28 zo dňa 17.9.2014 tunajší súd priznal žalobcovi sumu 2655,51 Eur, s tým, že zvyšok žalovaného nároku vylúčil na samostatné konanie, v ktorom zároveň rozhodne o trovách celého konania. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.9.2014.

Následne súd pokračoval v prejednávaní veci vo vylúčenej časti nároku v konaní 11C/228/2014.

Žalobca na podanom návrhu zotrval. Uviedol, že so žalovanou i jej rodinou mali veľmi dobré vzťahy, jedná sa o neter jeho priateľky. Pri jednej z návštev ho žalovaná požiadala o pôžičku 6500,- Eur. V tom období mal k dispozícii auto a tak doklad o poskytnutí pôžičky spísali u notára, resp. podpis žalovanej na doklade bol notárom riadne overený. Žalovaná sľúbila, že mu finančné prostriedky riadne vráti v dohodnutej lehote splatnosti. Jemu uviedla, že peniaze potrebuje na splatenia nejakých dlhov voči poisťovni a pre jej matku. Keďže mu peniaze nevracala bol nútený podať žalobu. Peniaze mal od svojich rodičov, on si ich od rodičov požičal. Matka žalovanej okrem nejakých splátok, zaplatených po podaní žaloby nevrátila nič. Išlo asi o 6 splátok po 50,- Eur.

Právny zástupca žalovanej so žalobou nesúhlasil, poukázal na skutočnosti uvedené žalovanou v odpore a to popretie výšky samotnej poskytnutej pôžičky i pravosti jej podpisu na žalobcom predloženom prehlásení o pôžičke. Žalovaná v odpore potvrdila, že si od žalobcu požičala sumu 80000,- Sk, pričom sumu 55000,- Sk mu následne vrátila. Rozdiel 25000,- Sk mu bola ochotná zaplatiť. Právny zástupca žalovanej uviedol, že žalovaná prostredníctvom svojej matky dlhy voči žalobcovi plnila, o čom svedčia doklady o úhradách od Western Union.

Z výsledkov vykonaného dokazovania výsluchom žalobcu, svedka, oboznámením sa s obsahom Prehlásenia zo dňa 27.5.2009, výzvy na zaplatenie zo dňa 6.5.2014, dokladmi o zasielaní peňazí od Western Union, obsahom spisu 11C/185/2014 vrátane obsahu žalovanou podaného odporu a rozsudku pre čiastočné uznanie záväzku, výpisu z notárskej komory, výpisu z účtu žalobcu, ako aj s ostatnými listinnými dôkazmi súd zistil nasledovný skutkový stav :

Svedkyňa J. R. uviedla, že žalobca je priateľom jej sestry, žalovaná jej dcérou. Potvrdila, že má vedomosť o tom, že si žalovaná požičiavala od žalobcu finančné prostriedky. Bolo to však v rokoch 2007 a 2008 a išlo o sumu 50 tis. Sk. Potom si požičiavala ďalšie finančné prostriedky a to už v Eur, niekedy v roku 2011 a 2012 a to 2500,- Eur. Finančné prostriedky sa mu vracali, avšak nemá o tom žiaden doklad. Ona teraz začala splácať dlh za žalovanú a to po 50,- Eur mesačne. Z ich rodiny si od žalobcu požičiavala peniaze ona, žalovaná i ďalšia dcéra I.. Tá však ma o úhradách doklady. Aj jej samej požičal žalobca niekedy v roku 2007, 2008 sumu 150 tis. Sk, pričom u notára podpisovali doklad na inú sumu. Tvrdil, že je to kvôli dani. Ona mu zo svojej pôžičky vrátila 5460,- Eur. Peniaze jej žalobca nedal v jednej sume, najprv jej dal 30 tis. Sk a potom 150 tis. Sk. Ona si zobrala od žalobcu niekoľko pôžičiek, v jeho prospech založila byt. Ďalšiu svoju pôžičku podpísala na sumu 5500,- Eur, zaplatila žalobcovi 2x po 2000,- Eur, ktoré uhradila jej dcéra, I. a potom ešte pôžičku 3 tis. Eur, ktorú musela splácať týždenne po 100,- Eur. Žalovaná posielala jej cez Western Union peniaze na zaplatenie svojich dlhov i jej dlhov. Žalobca im nikdy nič z dlhu neodpísal, nedával im žiadne doklady. Na dokladoch o prevode finančných prostriedkov vždy do správy pre prijímateľa označila komu sú tieto peniaze určené. Ona má dlh nie len u žalobcu, ale aj u iných nebankových spoločností.

Z písomnosti označenej ako "Prehlásenie", zo dňa 27.5.2009, súd zistil, že žalobca požičal žalovanej sumu 6500,- Eur a táto sa zaviazala dlh vrátiť do 27.5.2011. Podpis žalovanej je notársky overený Notárskym úradom JUDr. Ľubomíra Ondova.

Zo správy od Notárskej komory SR bolo osvedčené, že podpis na listine označenej ako Prehlásenie zo dňa 27.5.2009 je evidovaný Centrálnym registrom osvedčených podpisov pod poradovým číslom O 400146/2009 a tento patrí J. R., r.č. XXXXXX/XXXX.

Z Výzvy na zaplatenie 6500,- Eur zo dňa 6.5.2014 súd zistil že žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie pôžičky do 15 dní odo dňa doručenia výzvy.

Z príjmového dokladu Western Union na sumu 7234,- Sk súd zistil, že N. G. zaslal J. R. st., nar. XX.X.XXXX uvedenú sumu. V správe pre príjemcu je uvedené J. - Q..

Z príjmového dokladu Western Union na sumu 3860,- Sk zo dňa 6.11.2008 súd zistil, že N. G. zaslal J. R. st., nar. XX.X.XXXX uvedenú sumu. V správe pre príjemcu je uvedené J. - Q..

Z príjmového dokladu Western Union na sumu 9229,- Sk súd zistil, že N. G. zaslal J. R. st., nar. XX.X.XXXX uvedenú sumu. V správe pre príjemcu je uvedené J. - Q..

Z príjmového dokladu Western Union na sumu 14465,- Sk súd zistil, že N. G. zaslal J. R. st., nar. XX.X.XXXX uvedenú sumu. V správe pre príjemcu je uvedené J. - Q..

Z príjmového dokladu Western Union na sumu 635,- Sk súd zistil, že I. R. zaslala J. R. st., nar. XX.X.XXXX uvedenú sumu. V správe pre príjemcu je uvedené I. - Q..

Z Výpisu z účtu žalobcu z OTP banky Slovensko a.s. súd zistil, že J. R. uhradila žalobcovi po podaní žaloby sumu 460,- Eur a to nasledovne - dňa 8.9.2014 sumu 50,- Eur, 27.10.2014 sumu 50,- Eur, 10.12.2014 sumu 50,- Eur, 30.12.2014 sumu 50,- Eur, 30.1.2015 sumu 50,- Eur, 13.2.2015 sumu 60,- Eur, 24.3.2015 sumu 50,- Eur, 30.4.2015 sumu 50,- Eur a 27.5.2015 sumu 50,- Eur.

Podľa § 657 Obč. zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Obč. zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

V sporovom konaní je súd povinný posúdiť, či účastník konania uniesol svoje dôkazné bremeno. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej v takých prípadoch, kde určitá právne významná skutočnosť nebola alebo nemohla byť preukázaná, pretože výsledky z hodnotenia dôkazov neumožňujú prijať záver ani o pravdivosti tejto skutočnosti ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, t.j., že ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí.

Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 27.5.2009 písomne uzavretá zmluva označená ako "Prehlásenie", ktorá v sebe obsahovala zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca požičal žalovanej sumu 6500,- Eur a táto sa zaviazala dlh vrátiť do 27.5.2011. Podpis žalovanej na listine je notársky overený.

Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou, u ktorej zákon síce nevyžaduje písomnú formu, avšak požaduje faktické odovzdanie, v tomto prípade finančných prostriedkov, veriteľom dlžníkovi. Dôkazné bremeno preukázania tvrdení o faktickom odovzdaní finančných prostriedkov bolo na žalobcovi, pretože práve ona môže z týchto skutočností vyvodiť v konaní pre seba priaznivé právne dôsledky. Vychádzajúc prioritne z obsahu zmluvy o pôžičke, ale podporne i z vyjadrenia žalovanej a svedkyne mal súd za preukázané, že žalobca reálne poskytol žalovanej finančné prostriedky titulom pôžičky tak, ako to bolo zmluvne dohodnuté. Naopak žalovaná neprodukovala žiadne relevantné dôkazy na preukázanie splnenia dlhu ani na spochybnenie nároku žalobcu. Vo svojich vyjadreniach nebola jednotná, v odpore uviedla, že si od žalobcu požičala sumu 80000,- Eur s tým, že cca sumu 55000,- Sk mu vrátila a prejavila ochotu mu doplatiť zvyšok 25000,- Sk. Následne vo výpovedi zo dňa 17.9.2014 jej právny zástupca uviedol, že si požičala od žalobcu 2 krát a to sumu 80000,- Sk a následne 50000,- Sk, čo spolu činí sumu 130000,- Sk (4315,21 Eur), z čoho časť už vrátila a uznal dlh voči žalobcovi čo do výšky 2655,51 Eur (79999,89 Sk). Vzhľadom na uvedené, keďže žalovaná zákonným spôsobom nepreukázala, že dlh žalobcovi uhradila je súd nútený konštatovať, že v tomto smere neuniesla svoje dôkazné bremeno. Zaviazal preto žalovanú k úhrade zvyšku žalovanej sumy spolu s prísl. úrokom z omeškania tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

Čo sa týka spochybnenia pravosti podpisu žalovanej na "Prehlásení" v tomto smere tiež žalovaná neprodukovala žiadne dôkazy a pravosť jej podpisu mal súd overenú i prostredníctvom Notárskej komory SR. Doklady od Western Union súd taktiež nemohol považovať za doklady preukazujúce splnenie dlhu,

pretože išlo o plnenie v prospech matky žalovanej nie žalobcu, o u štyroch z nich znejúcich na pôvodnú menu Sk išlo o plnenie pred vstupom Slovenskej republiky do menovej únie, t.j. pred 1.1.2009 a pôžička bola poskytnutá až 27.5.2009. U plnenia vo výške 635,- Eur boli finančné prostriedky poukázané sestrou žalovanej jej matke s poznámkou I. - Q., pričom svedkyňa J. R. st. v konaní potvrdila, že i dcéra I. mala od žalobcu požičané vlastné pôžičky.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovanej ako dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania z dlžnej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti pôžičky t.j. od 28.5.2011 a to v zákonnej výške 9,25 % ročne v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z..

Vzhľadom k tomu, že po podaní návrhu žalovaná v zmysle právoplatného rozsudku 11C/185/2014-28 zo dňa 17.9.2014 v prospech účtu žalobcu uhradila v splátkach z pôvodne priznanej čiastky sumu 460,- Eur, úrok z omeškania bol priznaný z istiny po zohľadnení týchto plnení, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pričom zároveň rozhodol i o trovách konania 11C/185/2014. Žalobcovi ktorý mal vo veci plný úspech priznal ich náhradu vo výške 1489,13 Eur. Trovy konania pozostávajú z náhrady za žalobcom zaplatený súdny poplatok z návrhu 390,- Eur a trov právneho zastúpenia žalobcu a to za 4 úkony právnej služby po 220,77 Eur (príprava a prevzatie zastúpenia, vyjadrenie k odporu zo dňa 5.9.2014, účasť na pojednávaní dňa 23.4.2015 a 25.6.2015, 2 x režijný paušál po 8,04 Eur a 2 x po 8,39 Eur, vrátane 20-tnej DPH.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 250a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1, 2 O.s.p. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona;31) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci. 37) (zákona č. 233/1995 Z. z. v platnom znení o súdnych exekútoroch a exekučnom poriadku.)